

LIEFDEVOL AANDENKEN AAN

MEVROUW

Maria, Germaine, Emma MENSCHAERT

weduwe van Kamiel DE STAERCKE

geboren te Sint-Martens-Lierde op 14 juni 1914
en overleden in het A.Z. Sint-Elisabeth
te Zottegem op 18 oktober 1994,
voorzien van de HH.Sakramenten der zieken.

Germaine is van 'Lierde vroeger'. Geboren, groot geworden en thuis gewerkt op de Stratendries. Beeld en gelijkenis van wie een Menschaert is. Dorpsfamilies zijn van adel omwille van hun kwaliteiten. Ze hebben de tijd gekend dat mensen anders leefden dan nu. Ze spraken toen één taal. Ze waren één volk. Ze hadden dezelfde cultuur. Er bestonden romantische anecdoten over hen zoals uit de tijd van het eerste christendom. Dat ze onfeilbaar geloofden, dat ze beminden, dat ze op mekaar aangewezen waren, dat ze alles deden voor mekaar.

Zijn de vroegere tijden dan idyllische tijden? Toch niet, want ouders van toen kenden geen weelde. Ze moesten hard werken. Ze moesten twee oorlogen dóór. Ze kregen kinderen in moeilijke jaren. Mensen als Germaine deden geen spektakel-

stukken. Mirakels gebeurden in verre landen. Wat zij wel deden, was ervoor zorgen dat zij konden leven, eenvoudig en gewoon, in waardigheid. Hoogst menswaardig ideaal voor alle tijden.

Waar ter wereld ervaar je niet dat je aangewezen bent op mekaar, dat je aandacht en liefde nodig hebt? Postuum mag gezegd worden dat Germaine alles heeft gehad wat ze nodig had, al die jaren onder één dak met Cecile en André en Ilse haar metekind. Ze waren bezorgd om mekaar. Liefde sterker dan de dood. Vandaar de pijn nu van het afscheid. Tranen van herinneringen. Dankbaarheid die blijft.

Hoe eindigt een mensenverhaal? Germaine wordt ziek. Onzeker de laatste jaren. Ijl in het hoofd. Witte wolken om haar gezicht. Ze heeft geen pijn. Ze ligt te bed. Zoals het meestal gaat als alles goed gaat, mag ze zacht en zalig sterven omringd door liefde en goede zorgen. Ze verdwijnt met de tijd, verder en verder, hoger en hoger, als in een zachte bries waarin ze teder en voorgoed wordt meegenomen. Naar een plek van vrede waar een mens voorgoed mag uitrusten? Welverdiende rust omdat je op aarde je taak hebt welgedaan.

Namis op zaterdag 26 november 1994 om 19 uur.

De families

**MENSCHAERT, DE STAERCKE,
VAN CAUWENBERGHE en COESENS,**
danken U voor de blijken van deelneming
en gebed.

ROUW.L.&DRUKW. B.V.B.A. RAOUL, 9660 BRAKEL